

Sygn. akt II AKzW 1381/22

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2022 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia S.A. Robert Kirejew

Protokolant: Kamil Klupś

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Marty Irzyńskiej

w sprawie **G. K.**

skazanego za przestępstwo z art.190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. inne

po rozpoznaniu zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 27 maja 2022 roku, sygn. akt VIII Kow 1602/22

w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w karze

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do udzielenia G. K. przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności w oparciu o podstawę wymienioną w art. 153 § 1 k.k.w., tj. z powodu ciężkiej choroby, która w sytuacji wykonywania kary pozbawienia wolności zagrażałaby życiu skazanego lub narażała jego zdrowie na poważne niebezpieczeństwo.

Sąd I instancji prawidłowo stwierdził niezasadność udzielenia skazanemu przerwy z powodu stanu jego zdrowia. Trafnie spostrzegł sąd I instancji, opierając swoje rozstrzygnięcie na opinii o stanie zdrowia skazanego z dnia 14 kwietnia 2022 roku (k. 23), że G. K. przebył w 2021 roku zawał mięśnia sercowego. Rozpoznano u niego ponadto zastoinową niewydolność serca, kardiomiopatię rozstrzeniową, obecność wszczepów i przeszczepów związanych z angioplastyką wieńcową, zaburzenia psychiczne i zachowania spowodowane używaniem alkoholu oraz paleniem tytoniu oraz następstwa nieokreślonego urazu kończyn dolnej. Pacjent w stanie stabilnym wymagał dalszego leczenia farmakologicznego oraz okresowej kontroli lekarskiej w tym konsultacji kardiologicznej. We wnioskach tejże opinii wskazano, że skazany może być leczony w zakładzie karnym. W sprawie uzyskano także kolejną opinię o stanie zdrowia skazanego z dnia 15 maja 2022 roku (k. 44), w której wskazano, że w dniu 21 kwietnia 2022 roku G. K. był konsultowany kardiologicznie w (...) Centrum (...) w Z.. Po przeprowadzonej konsultacji utrzymano dotychczasowe leczenie oraz zakwalifikowano pacjenta do implantacji ICD. Termin przyjęcia na zabieg został wyznaczony na dzień 30 maja 2022 roku, a jak wynika z zażalenia skazanego, został on przeprowadzony z sukcesem w dniu 31 maja 2022 r.

We wnioskach wymienionej opinii także wskazano, że skazany może być leczony w zakładzie karnym. Z tego powodu brak jest zatem podstaw do udzielania przerwy w odbywaniu kary, skoro osadzony może przebywać w warunkach jednostki penitencjarnej i liczyć na odpowiednią pomoc medyczną.

Stanowiska tego nie zmienia złożone zażalenie. Sąd odwoławczy nie stracił z pola widzenia, że skazany chce kontynuować leczenie na wolności wobec schorzeń kardiologicznych, jakich doświadcza, niemniej jednak nie oznacza to konieczności udzielenia mu przerwy w karze. Zdaniem sądu odwoławczego, opinie o stanie zdrowia osoby pozbawionej wolności z dnia 14 kwietnia 2022 roku i z dnia 15 maja 2022 roku są logiczne i rzeczowe, a tym samym mogą stanowić wystarczającą podstawę poczynionych ustaleń faktycznych i prawnych w sprawie. W sytuacji zagrożenia zdrowia i życia skazanego, jeżeli konieczne będzie podjęcie leczenia w ramach wolnościowej służby zdrowia, możliwe będzie wystąpienie przez dyrektora jednostki penitencjarnej o pilne udzielenie skazanemu przerwy w karze.

Stwierdzić również należy, że sąd I instancji prawidłowo uznał, że opinia o stanie zdrowia z dnia 15 maja 2022 roku będzie wystarczająca do oceny stanu zdrowia skazanego. W orzecznictwie trafnie wskazuje się, że nie jest powinnością sądu wykazywać specjalnymi badaniami bezpodstawność każdej wątpliwości co do stanu zdrowia skazanych na pozbawienie wolności, jaka zostanie zgłoszona, by uniknąć odbywania zasłużonej kary. Gdyby w każdym takim przypadku sięgać po opinie biegłych medyków, postępowanie wykonawcze zostałoby obezwładnione sprawdzaniem tych kolejno zgłaszanych dolegliwości. Opinia taka będzie potrzebna, gdy sąd poweźmie wątpliwość wymagającą rozstrzygnięcia w oparciu o wiedzę specjalną. Dla respektowania konstytucyjnego prawa skazanych do ochrony zdrowia wystarczające będzie zwykłe badanie lekarskie przy przyjęciu do zakładu karnego bądź późniejsze usługi więziennej służby zdrowia (vide postanowienie SA w Krakowie z 20.05.1999 r., II AKz 245/99, KZS 1999/5/42). Skoro w sprawie uzyskano już opinię o stanie zdrowia skazanego sporządzoną przez uprawniony i wyspecjalizowany podmiot, a brak jakichkolwiek danych wskazujących, aby były one nieaktualne, zwrócenie się o opinię do biegłego lekarza zmierzałoby w sposób oczywisty do przewlekłości postępowania.

Wobec tego należało uznać, że Sąd Okręgowy prawidłowo stwierdził, że nie ma rzeczywistych podstaw do udzielenia skazanemu przerwy w odbywanej karze pozbawienia wolności, dlatego też podniesiony zarzut błędu w ustaleniach faktycznych okazał się chybiony.

Z tych względów Sąd Apelacyjny postanowił o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie powołanych wyżej przepisów prawa.

ZARZĄDZENIE

- o treści postanowienia powiadomić skazanego z pouczeniem o prawomocności co do pkt. 1;

- zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 6 lipca 2022 roku